

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 246/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **iStyle s.r.o.**, Lamač 6780, Bratislava, zastúpenej DEVENS Legal & Advisory s. r. o., Štúrova 4, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B3-12Cpr/7/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a práv na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu, na ktorý od júna 2023 prešiel výkon súdnictva z Okresného súdu Bratislava III.

2. Žalobou z januára 2019 sa sťažovateľka proti žalovanému domáha vydania mobilného telefónu a šiestich počítačov, a ak to nebude možné, zaplata 4 232 eur. Pojednávanie v júli 2021 bolo odročené na účely mimosúdneho vyriešenia sporu. Pojednávanie v októbri 2021 sa uskutočnilo a bolo odročené na január 2022, no na návrh žalovaného z októbra 2021 okresný súd uznesením z januára 2022 konanie prerušil do skončenia trestného konania. Konanie bolo prerušené na základe § 162 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú v konaní nie je oprávnený riešiť. Sťažovateľka 13. februára 2026 mestskému súdu navrhla, aby v konaní pokračoval, a to aj napriek tomu, že proti žalovanému bola ešte v roku 2022 podaná obžaloba z obzvlášť závažného zločinu sprenevery a spreneverené mali byť aj veci, ktorých vydania sa sťažovateľka domáha v namietanom konaní. O tejto obžalobe koná Mestský súd Bratislava I, prvý termín hlavného pojednávania sa konal 22. januára 2026 a sťažovateľka je v tomto konaní poškodenou.

3. Podľa sťažovateľky účelom prerušenia civilného konania nemá byť čakanie na výsledok trestnej veci vždy a za každých okolností. Podľa sťažovateľky mestský súd má posúdiť, či je prerušenie naozaj nevyhnutné a či vec i bez čakania na výsledok trestného konania možno rozhodnúť. Tak tomu je aj v jej veci, v ktorej má mestský súd dôkazy na to, aby o jej žalobe mohol rozhodnúť. Sťažovateľka z toho vyvodzuje, že ďalšie trvanie prerušenia konania o jej žalobe je neprimerané.

II.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Pri posúdení porušenia ústavných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom súdu v civilnom konaní, ktoré je prerušené, treba rozlišovať, či k prerušeniu došlo z obligatórnych (§ 162 CSP) alebo z fakultatívnych dôvodov (§ 164 CSP). Pri prerušení z obligatórnych dôvodov nemôže dochádzať k zbytočným priet'ahom. Pri prerušení z fakultatívnych dôvodov (§ 164 CSP) treba skúmať, či nečinnosť súdu je dôvodná, teda či súd nemal v konaní pokračovať (I. ÚS 142/04).

5. Je zrejmé, že o žalobe sťažovateľky mestský súd koná od januára 2019, pričom sťažovateľka na pojednávaní v júli 2021 mienila vec riešiť mimosúdnu dohodou. Od januára 2022 je konanie prerušené z obligatórneho dôvodu podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP. Pritom treba zdôrazniť, že sťažovateľka prerušenie konania nenamietala, hoci proti uzneseniu okresného súdu o prerušení konania z dôvodu podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP mohla podať odvolanie, ktorého prípustnosť je jasne vyjadrená v § 357 písm. n) CSP. Sťažovateľka tak z pohľadu svojho záujmu na nastolení právnej istoty dala jasne najavo, že sa stotožňuje s tým, aby sa o jej nároku primárne rozhodlo v ňou iniciovanom trestnom konaní, v ktorom má postavenie poškodenej. Mestský súd tak za tejto situácie od uznesenia o prerušení konania z januára 2022 až do návrhu sťažovateľky na pokračovanie v konaní z februára 2026 nemal dôvod bez návrhu rozhodnúť o pokračovaní konania, ktoré bolo prerušené z obligatórneho a sťažovateľkou nenamietaného a trvajúceho dôvodu. To vylučuje, že by postupom mestského súdu došlo k zbytočným priet'ahom a porušeniu v ústavnej sťažnosti uvedených práv sťažovateľky.

6. Práve skutočnosť, že sťažovateľka v období od januára 2022 do februára 2026 nenamietala dôvodnosť obligatórneho prerušenia konania, odlišuje vec sťažovateľky od ňou zdôrazňovaných rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva (Nouhaud a ďalší proti Francúzsku z 9. 7. 2002 o sťažnosti č. 33424/96, JGK Statyba Ltd a Guselnikovas proti Litve z 5. 11. 2013 o sťažnosti č. 3330/12 a Casse proti Luxemburgu z 27. 4. 2006 o sťažnosti č. 40327/02).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. apríla 2026

Robert Šorl
predseda senátu